

تأثیر متقابل معماری و طراحی پایدار در جهت دستیابی به توسعه پایدار

علیرضا ادب نژاد^۱، رضا کشاورزنوروزپور^{۲*}

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد هیدج پست الکترونیکی: Alirezaadabnejad@yahoo.com

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد هیدج

پست الکترونیکی: Reza_Keshavarz1988@yahoo.com شماره تماس:

چکیده:

از آن جا که پایداری در یک اکوسیستم بخصوص اکوسیستم شهری طبق اصول از پیش تعیین شده اتفاق نمی‌افتد، بلکه حالت پایدار و پویا در آن رخ می‌دهد، یا به عبارت ساده تر توسعه پایدار در یک محیط یا در یک کشور با در نظر گرفتن نیروی انسانی و منابع مالی متعلق به آن محیط یا ساختار شهری می‌تواند تحقق یابد، ضرورت ارزیابی این مفهوم در هر علم با حوزه تفکر و اندیشه خاص در یک قلمروی سرزمینی، امری اساسی و بایسته به نظر می‌رسد. از سویی دیگر، ضرورت پرداختن به این مفهوم در هر حوزه‌ای از گستره دانش بشری لازم است. ارزیابی مفهوم معماری، و ارتباط آن با توسعه پایدار به منزله نزدیک ترین مفهوم با محیط زیست شهری و از شاخه‌های اصلی محیط زیست می‌باشد به این ترتیب در طراحی پایدار، معمار و شهرساز باید در ابتدا ویژگیهای یک مکان یا زمینه را به درستی بباید و این پارامتر را بخشی ضروری در فرایند طراحی خود بداند و در تصمیماتش آنچه که در بطن محدوده مکانی که شامل مقیاس شهری یا محلی است، مدنظر قرار دهد. همچنین معماری پایدار، روشی در طراحی است، و به تقلیل مصرف منابع تجدید ناپذیر و بهینه سازی مصرف منابع تجدید پذیر میپردازد، و اظهار میدارد که؛ آنچه ما برای بقا نیاز داریم می‌توانیم از محیط زیست به دست آوریم. استفاده از منابع به صورت هوشمندانه و با در نظر گرفتن کیفیت زندگی نسل‌های آینده، اینگونه دید به جهان را نیز تعریف می‌نماید در عین حال لازم است تا در این فرایند مداخلاتی در حوزه برنامه‌ریزی و معماری و طراحی فعلی ایران برای تطبیق دادن با مولفه‌های زیست محیطی، شرایط فرهنگی و اجتماعی مورد توجه شایسته قرار گیرد. با درک خطرات زیست محیطی، واقعی یا احتمالی، که کیفیت زندگی را تهدید می‌کنند، جنبش‌های زیست محیطی تقریباً در تمام بخش‌های کشور های صنعتی، از جمله تجارت، تولید، حمل و نقل، کشاورزی و معماری دست به کار شده‌اند. محققان بر روی روش‌های تحلیل هزینه واقعی فعالیت اقتصادی در کل چرخه حیات آن مشغول به کار شده‌اند این مقاله بر آن است تا ضمن بررسی پایداری و توسعه پایدار، در مورد طراحی پایدار در معماری و تاثیر معماری در پایداری بپردازد

واژه‌های کلیدی:

توسعه پایدار، طراحی پایدار، معماری پایدار، معماری، محیط زیست

۱- مقدمه :

همانگونه که میدانیم با انقلاب صنعتی و پیشرفت‌های فنی در عرصه معماری، معماری بومی در اقصی نقاط دنیا که با توجه به طبیعت و محیط پیرامون خود شکل می‌گرفت و همساز با اقلیم سر بر افراشته به دست فراموشی سپرده شد. معماری مدرن نیز که از این تحولات بوجود آمده به طور کل بستر شکل گیری معماری را نادیده گرفت. پیشرفت‌های عظیم تکنولوژی استخراج نفت و سایر ذخایر زیرزمینی نیز استفاده هر چه بیشتر این منابع تجدید ناپذیر را فراهم آورد و لذا با وجود منابع سوختی فراوانی که در دسترس بود تامین نیازهای گرمایشی به راحتی میسر شد. دهه ۷۰ می‌توان دهه آگاهی یافتن از مشکلات زیست محیطی نامید که عکس العملهای را در دنیا ایجاد نمود که توسعه پایدار یکی از آنهاست. این مبحث حاصل شناخت عمیق نسبت به محیط پیرامون بوده است. از آنجا که بطبق آمار ۵۰ درصد ذخایر سوختی در ساختمانها مصرف می‌شود لذا جستجوی راه حل اساسی برای این معضل بدیهی می‌باشد و دیگر اینکه؛ علاوه بر توجه به طبیعت، توجه به انسان نیز در اهم موارد قرار گرفت و با در نظر گرفتن اهمیت داشتن بحث توسعه پایدار و ارتباط نزدیک آن با وجود انسان به عنوان یکی از محورهای اصلی در این بخش باید تمام مربوط به زندگی انسانها به ویژه بحث طراحی و معماری برای آنها نیز با مبحث توسعه پایدار در ارتباط تنگاتنگ قرار بگیرد. انسان مدرن نقطه اصلی توجه توسعه پایدار می‌باشد و می‌توان گفت طراحی پایدار و توسعه پایدار بخاطر ابعاد انسان مدارانه و انسان گرایانه ارزش و اعتباری خاص یافته است. توسعه پایدار در واپسین سال‌های سده ۲۰ نه تنها خود را به عنوان یکی از چالشهای اصلی بلکه به عنوان کانونی برای مناظره پیرامون بسیاری از مسائل موجود در دوران بی‌نظمی جهان مطرح کرده است، از زاویه دیگر سرعت در گسترش مفاهیم مربوط به توسعه پایدار در مباحث معماری و طراحی در جهان تاکید بر کلیدی بودن این مفهوم در سده ۲۱ دارد. تمدن مدرن با تکیه بر خود مداری انسان، عقلانیت و تکنولوژی و در فضایی از امید و خوش بینی نسبت به آینده شکل می‌گیرد و توسعه پیدا می‌کند. متقابلاً در مقابل تمام پیشرفت‌های تمدن مدرن محدودیت‌های ذاتی این تمدن در مراحل توکین و توسعه منجر به نتایج بسیار نا مطلوب در زمینه‌های مختلف می‌شود. عکس العمل سازمانهای بین‌المللی، دولتها و متفکرین در مقابل بحرانهای فوق منجر به ارائه نظریه‌های مختلف گردد. که نگرش پایدار یکی از عمدۀ ترین آنهاست، که انعکاس آن در حوزه طراحی به طراحی اکو لوژیک پایدار مو سوم است، نگرش پایدار اصلی ترین حوزه توجه خود را معطوف به مسائل محیط زست و بهره برداری از منابع طبیعی و اشاراتی نیز به ابعاد اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و مسائل زیبایی دارد. در این نگرش راه حل مسائل عموماً مبتنی بر بوم و ویژگیهای طبیعی، اکولوژیکی، اجتماعی و فرهنگی مناطق در نظر گرفته می‌شوند، جای این پرسش است که در رابطه با نیازهای هر منطقه و مخصوصاً کشور خودمان این که ساختمان را چگونه باید کامل و مستحکم کرد که بتواند پاسخگوی اهداف، آرمانها و نیازهای ما باشد.

۲- مبانی نظری :

۱-۱- توسعه پایدار: معانی لغوی واژه پایداری: